

Arrest

nr. 174 060 van 2 september 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 maart 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 mei 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 juni 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat B. CAMMAERT en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. Aangaande A. M. Mustafa Mohammad Najem (verder: eerste verzoeker)

"A. Feitenrelaas

U bent een Irakese staatsburger van Arabische origine. U bent een soennitische moslim afkomstig uit de hoofdstad Bagdad. U woonde in de wijk Baladiyat en werkte als taxichauffeur.

Eind maart, begin april 2015 was u onderweg met uw wagen naar de wijk Zeyouna, toen u aangereden werd. Een andere wagen kwam van achter u en reed tegen de zijkant van uw wagen. U vermoedde dat deze chauffeur u opzettelijk aanreed en dat u geïmproviseerd werd omdat u soenniet bent. De bestuurder van

de andere wagen reed door, werd verderop op een kruispunt tegen gehouden, liet zijn wagen achter en sloeg op de vlucht. U zat gekneld in uw wagen, werd bevrijd door omstaanders en werd naar het ziekenhuis Sheikh Zaïd gebracht. Na enkele uren mocht u het ziekenhuis verlaten. De volgende dag begaf uw vader zich naar het politiekantoor om een klacht in te dienen. Kort daarna kwamen drie personen naar de woning van uw familie om te eisen dat de klacht ingetrokken werd. U vermoedde dat het om leden van een sjiitische militie ging. Jullie besloten de klacht in te trekken. U liet uw wagen herstellen en begin mei ging u terug aan het werk als taxichauffeur. U verklaarde dat u na het ongeval bedreigd werd door de sjiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq. Zij kwamen twee keer langs bij uw ouders toen u niet thuis was. Ze wilden dat u bij hen zou komen vechten. De tweede keer zeiden ze dat u naar hen moest komen, anders zou u gekidnapt en vermoord worden. Toen besloot u uw wagen te verkopen en Irak te verlaten. Op 15 juli 2015 vloog u van de internationale luchthaven van Bagdad naar Istanbul. U reisde door via Griekenland, Macedonië, Servië, Hongarije en Oostenrijk en bereikte op 23 augustus 2015 België. Op 25 augustus 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Toen u Irak reeds verlaten had, kwamen de militieleden opnieuw langs bij uw ouders. Uw vader zei hen dat u het land verlaten had, waarop zij antwoordden dat ze dan uw jongere broer Salah in uw plaats gingen nemen. De militieleden zeiden dat ze Salah gingen kidnappen en hem zouden leren vechten. Daarna besloot uw vader Irak te verlaten. Op 9 september 2015 verlieten uw vader, A. Mohamad Najim Abdulamir (ref. CGVS 15/28239, OV nr. 8.137.367), uw moeder, A. Ishraq Tawfeek Abdulamir (ref. CGVS 15/28239/B, OV nr. 8.137.367) en uw minderjarige broer, A. Salah Mohamad Najim, Irak. Ze kwamen op 3 oktober 2015 in België aan, en dienden op 5 oktober 2015 een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw ouders werden op 18 februari 2016 gehoord op het CGVS. Jullie verblijven allen samen in hetzelfde opvangcentrum in Lombardsijde.

Ter staving van uw identiteit legde u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, afgeleverd te Rusafa op 25 juni 2014, uw nationaliteitsbewijs, afgeleverd te Rusafa op 10 december 2007 en uw rijbewijs, afgeleverd te Bagdad op 14.12.2011. U had ook de persoonlijke documenten van uw ouders en broer bij tijdens het gehoor.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verlaten hebt, omdat u zich gedwongen diende aan te sluiten bij de sjiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq (AAH). Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt ondermijnd doordat ze op meerdere punten, tegenstrijdig waren met de verklaringen van uw ouders. U verklaarde dat de aanrijding plaatsvond eind maart, begin april 2015 (CGVS gehoorverslag, pg 9). Uw vader stelde dan weer dat de aanrijding in 2014 gebeurde (CGVS gehoorverslag 15/28239, pg 12). Toen uw vader erop gewezen werd dat u 2015 gezegd had tijdens uw gehoor, antwoordde hij enkel dat dit onmogelijk was en kon geen verklaring geven voor deze opvallende tegenstrijdigheid. U verklaarde dat u uw wagen liet herstellen bij de werkplaats van Farras, gelegen in het industriegebied, en dat u ongeveer 1200 dollar betaalde (CGVS pg 10, 11 en 12). Toen uw vader gevraagd werd of u de wagen liet herstellen, antwoordde hij dat dit niet het geval was, dat de schade onherstelbaar was en dat het veel te duur zou geweest zijn om de wagen te laten herstellen (CGVS, 15/28239, pg 10). Hiermee geconfronteerd zei uw vader dat u niet kon gezegd hebben dat u de wagen wel liet herstellen en dat het onmogelijk is dat u zou gelogen hebben (CGVS, 15/28239, pg 10).

Uw verklaringen over hoe het ongeval gebeurde en wat de andere chauffeur deed, stemden ook niet overeen met de verklaringen van uw moeder hieromtrent. U stelde dat u aangereden werd en dat de andere chauffeur direct weg reed (CGVS pg 9). Uw moeder gaf een andere versie van de feiten. Op de vraag of de persoon die uw wagen aanreed zijn wagen op die plaats achterliet, antwoordde uw moeder dat hij de auto achtergelaten heeft en gevlucht is en zei zij niet dat deze nog verder reed (CGVS 15/28239B, pg 8 en 5). Hiermee geconfronteerd paste uw moeder haar versie aan en zei dat het zo kon gebeurd zijn, dat zij er niet bij was en dat ze zoiets gehoord had (CGVS 15/28239B, pg 8). Deze opvallende tegenstrijdigheden maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de aanrijding waarvan u het doelwit zou geweest zijn. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de klacht die uw vader wilde indienen naar aanleiding van de aanrijding en de daaropvolgende bedreigingen, waardoor jullie de klacht dienden in te trekken. Uw verklaringen over de sjiitische militie AAH die u gedwongen wou rekruteren, waren evenmin aannemelijk en compleet tegenstrijdig met de verklaringen van uw vader. U verklaarde dat militieleden drie keer bij jullie thuis langs kwamen, dat u de eerste twee keer niet thuis was op dat moment, omdat u aan het werken was en dat u de derde keer Irak verlaten had (CGVS pg 8). Na de derde keer, toen de militieleden ermee dreigden uw minderjarige broer Salah te ontvoeren en zij hem gedwongen wilden rekruteren in uw plaats, besloten uw ouders ook Irak te verlaten (CGVS pg 8). Uw vader verklaarde dan weer dat de

militieleden drie à vier keer langskwamen voordat u Irak verliet en drie keer nadat u Irak verlaten had (CGVS 15/28239, pg 11). Ook wat de situering in de tijd van deze gebeurtenissen betreft, stemden jullie verklaringen niet overeen. U gaf uiterst vage antwoorden toen u gevraagd werd wanneer deze pogingen tot gedwongen rekrutering plaatsvonden. U kon zich niet meer herinneren wanneer ze de eerste keer langskwamen (CGVS pg 13). Nochtans had u bij het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat u in juni 2015 gezocht werd door AAH (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 5). Het is bevreemdend dat u dit sinds het eerste interview dat plaatsvond op 8 december 2015, minder dan twee maanden voor het gehoor op het CGVS, vergeten zou zijn. Zeker gelet op het feit dat het hier gaat over een recente, aangrijpende gebeurtenis die de directe aanleiding vormde voor uw vertrek uit Irak. Ook de tweede maal dat ze langskwamen kon u niet in de tijd situeren. U antwoordde dat u niet naar datums kijkt, dat u taxichauffeur bent, rijdt en wacht hoeveel u verdient (CGVS pg 13). U stelde dat er een tiental dagen tussen de eerste en de tweede keer zat dat de militieleden langskwamen, en dat u na de tweede keer nog ongeveer vijftien dagen in Irak bleef tot u op 15 juli 2015 het land verliet. Deze logica volgend zouden de bedreigingen plaatsgevonden hebben halverwege juni en begin juli 2015, zo'n twee en een halve tot drie maanden na de aanrijding. Uw vader stelde dan weer dat de militieleden de eerste keer langs kwamen ongeveer zeven maanden na uw ongeval (CGVS 15/28239, pg 11). Omwille van deze tegenstrijdigheden die de kern van uw relaas betreffen, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de pogingen tot gedwongen rekrutering en de bedreigingen ten aanzien van u en uw jongere broer Salah.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw vluchtrelaas ook geen steek houdt binnen de Iraakse context, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier. Het is weinig plausibel dat een sjjiitische militie zoals AAH, een soenniet gedwongen zou willen rekruteren. Deze sjjiitische milities staan immers wantrouwig tegenover soennieten, die zij liëren aan de terreurgroep Islamitische Staat. Bovendien beschikken deze milities over voldoende gemotiveerde vrijwilligers, die zich bij de verschillende sjjiitische milities aansloten naar aanleiding van de fatwa van Ayatollah al-Sistani van juni 2014, waardoor er geen nood is aan gedwongen rekruteringen.

Aangezien uw vluchtrelaas bedrieglijk bevonden is, komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen.

Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs, tonen enkel uw identiteit, nationaliteit, herkomst uit Bagdad en vaardigheid om een voertuig te besturen aan. Identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uw ouders en jongere broer, het rijbewijs van uw vader en het attest over naamswijziging bevatten identiteitsgegevens die in deze beslissing niet in vraag worden gesteld. Het medische attest van uw vader toont aan dat uw vader in Irak op medisch vlak werd opgevolgd, wat hier evenmin in twijfel wordt getrokken. De DHL-envelop ten slotte toont aan dat u documenten werden opgestuurd vanuit Bagdad. Deze documenten wijzigen de vaststellingen over

de bedrieglijkheid van uw asielrelaas niet. Het feit dat u uw paspoort niet voorlegt, noch een kopie hiervan, roept vragen op. Uw verklaring dat u uw paspoort overboord moest gooien omdat de boot waarin u zich bevond tijdens uw reis van Turkije naar Griekenland ging zinken, kon niet overtuigen (CGVS pg 6). Het is immers weinig aannemelijk dat u uw paspoort, het belangrijkste reizen identiteitsdocument, gewoon in uw bagage bij al uw andere spullen zou opbergen en samen met uw andere bagage in zee zou gooien. Het lijkt ook wel heel toevallig dat u net hetzelfde meemaakte als uw vader en moeder, die exact hetzelfde verklaarden over hun paspoort (CGVS 15/28239 pg 5 en CGVS 15/28239B pg 2), hoewel zij volgens jullie verklaringen meer dan een maand na u in België arriveerden. Het feit dat u uw paspoort achterhoudt doet vermoeden dat u doelbewust probeert gegevens verborgen te houden voor het CGVS, zoals bijvoorbeeld een andere vertrekdatum uit Irak dan deze die u aangaf of een verblijf in een derde land, en doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. Aangaande A.M. Mohamad Najim Abulamir (verder: tweede verzoeker)

“A. Feitenrelaas

U bent een Irakese staatsburger van Arabische origine. U bent een soennitische moslim afkomstig uit de hoofdstad Bagdad. U woonde in de wijk Baladiyat en werkte niet, omwille van uw gezondheidssituatie.

U verklaarde dat in 2011 of 2012 brand gesticht werd in uw huurappartement in de wijk Baladiyat. U vermoedde dat de brand werd aangestoken door leden van de sjiitische militie Jaish al Mahdi, omdat jullie soennieten waren en de overige bewoners van het appartementsgebouw sjiieten waren. U wou een klacht indienen, maar u werd bedreigd en kon daardoor geen klacht indienen. Na de brand verhuisde u met uw gezin naar uw ouderlijke woning, ook in Baladiyat gelegen. Daarnaast vertelde u dat u ziek bent en dat u de geneesmiddelen die u nodig heeft, niet kan bekomen in Bagdad, omdat u soenniet bent. Voor het overige baseerde u uw asielaanvraag op de problemen die uw zonen, A. M. Mustafa Mohammad Najim (CGVS 15/21652, OV nr. 8.111.757) en A. Salah Mohamad Najim (CGVS 15/28239B), kenden. U verklaarde dat uw oudste zoon Mustafa lastig gevallen werd en bedreigd werd door sjiitische milities. Toen hij onderweg was met zijn taxi werd hij aangereden. U diende een klacht in over de aanrijding. Hierop werd u bedreigd door personen die eisten dat u de klacht introk, anders zouden u en uw zoon Mustafa gedood worden. U besloot de klacht in te trekken. Uw zoon Mustafa werd vervolgens nog meerdere keren bedreigd door leden van sjiitische milities, meerbepaald Asa'ib Ahl al Haq en Jaish al Mahdi. Ze wilden dat uw zoon zich zou aansluiten bij hen om te gaan vechten, maar u vreesde dat dit enkel een voorwensel was en dat zij hem in feite wilden vermoorden. U hielp hem om Irak te ontvluchten. Op 15 juli 2015 verliet Mustafa Irak. Hij kwam in België aan op 23 augustus 2015 en diende op 25 augustus 2015 een asielaanvraag in. Na zijn vertrek hielden de bedreigingen evenwel niet op. Uw jongste zoon Salah was nu het doelwit geworden van de militieleden. Salah was daarvoor al lastig gevallen door kinderen en jongeren uit de buurt of op school, omdat hij een soenniet was. Hierbij werd hij een keer door jongeren uit de buurt geslagen met een metalen voorwerp, waardoor hij een blijvend letsel heeft opgelopen aan zijn enkel. U verklaarde dat uw jongste zoon Salah hierdoor psychologische problemen had, dat hij niet meer naar buiten wilde en dat hij niet meer naar school ging. De bedreigingen die uw zonen kregen, vormden uiteindelijk de aanleiding tot uw vertrek uit Irak. Op 9 september 2015 verliet u samen met uw echtgenote, A. Ishraq Tawfeek Abdulamir (CGVS 15/28239B, OV nr. 8.137.367) en uw minderjarige zoon Irak. Via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland, bereikte u België op 3 oktober 2015. Op 5 oktober 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, afgeleverd te Rusafa op 15 augustus 2014, uw nationaliteitsbewijs, afgeleverd te Rusafa op 7 augustus 2014, uw rijbewijs, geldig tot 30 oktober 2016, uw medische kaart en een attest van naamswijziging naar Atmakhzoumi.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ter staving van uw asielaanvraag hoofdzakelijk baseert op de problemen die uw zonen in Irak kenden (CGVS, gehoorverslag pg 6 en7) en dat de bedreigingen die zij kregen de directe aanleiding vormden voor uw vertrek (CGVS pg 7). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw meerderjarige zoon, A. M. Mustafa Mohammad Najim (CGVS 15/21652, OV nr. 8.111.757), een beslissing genomen werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat zijn asielrelaas bedrieglijk werd bevonden, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de

Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, op basis van de bedreigingen die uw oudste zoon kreeg. Tevens blijkt uit de beslissing die ten aanzien van uw meerderjarige zoon genomen werd, dat de bedreigingen die uw jongste zoon, A. Salah Mohamad Najim (CGVS 15/28239/B) zou gekregen hebben, rechtstreeks verbonden zijn aan de problemen van uw oudste. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw zoon A. M. Mustafa Mohammad Najim (CGVS 15/21652, OV nr. 8.111.757), werd genomen, verwijst het CGVS graag naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verlaten hebt, omdat u zich gedwongen diende aan te sluiten bij de sjjiitische militie Asa’ib Ahl al-Haq (AAH). Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt ondermijnd doordat ze op meerdere punten, tegenstrijdig waren met de verklaringen van uw ouders. U verklaarde dat de aanrijding plaatsvond eind maart, begin april 2015 (CGVS gehoorverslag, pg 9). Uw vader stelde dan weer dat de aanrijding in 2014 gebeurde (CGVS gehoorverslag 15/28239, pg 12). Toen uw vader erop gewezen werd dat u 2015 gezegd had tijdens uw gehoor, antwoordde hij enkel dat dit onmogelijk was en kon geen verklaring geven voor deze opvallende tegenstrijdigheid. U verklaarde dat u uw wagen liet herstellen bij de werkplaats van Farras, gelegen in het industriegebied, en dat u ongeveer 1200 dollar betaalde (CGVS pg 10, 11 en 12). Toen uw vader gevraagd werd of u de wagen liet herstellen, antwoordde hij dat dit niet het geval was, dat de schade onherstelbaar was en dat het veel te duur zou geweest zijn om de wagen te laten herstellen (CGVS, 15/28239, pg 10). Hiermee geconfronteerd zei uw vader dat u niet kon gezegd hebben dat u de wagen wel liet herstellen en dat het onmogelijk is dat u zou gelogen hebben (CGVS, 15/28239, pg 10). Uw verklaringen over hoe het ongeval gebeurde en wat de andere chauffeur deed, stemden ook niet overeen met de verklaringen van uw moeder hieromtrent. U stelde dat u aangereden werd en dat de andere chauffeur direct weg reed (CGVS pg 9). Uw moeder gaf een andere versie van de feiten. Op de vraag of de persoon die uw wagen aanreed zijn wagen op die plaats achterliet, antwoordde uw moeder dat hij de auto achtergelaten heeft en gevlucht is en zei zij niet dat deze nog verder reed (CGVS 15/28239B, pg 8 en 5). Hiermee geconfronteerd paste uw moeder haar versie aan en zei dat het zo kon gebeurd zijn, dat zij er niet bij was en dat ze zoiets gehoord had (CGVS 15/28239B, pg 8). Deze opvallende tegenstrijdigheden maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de aanrijding waarvan u het doelwit zou geweest zijn. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de klacht die uw vader wilde indienen naar aanleiding van de aanrijding en de daaropvolgende bedreigingen, waardoor jullie de klacht dienden in te trekken.

Uw verklaringen over de sjjiitische militie AAH die u gedwongen wou rekruteren, waren evenmin aannemelijk en compleet tegenstrijdig met de verklaringen van uw vader. U verklaarde dat militieleden drie keer bij jullie thuis langs kwamen, dat u de eerste twee keer niet thuis was op dat moment, omdat u aan het werken was en dat u de derde keer Irak verlaten had (CGVS pg 8). Na de derde keer, toen de militieleden ermee dreigden uw minderjarige broer Salah te ontvoeren en zij hem gedwongen wilden rekruteren in uw plaats, besloten uw ouders ook Irak te verlaten (CGVS pg 8). Uw vader verklaarde dan weer dat de militieleden drie à vier keer langskwamen voordat u Irak verliet en drie keer nadat u Irak verlaten had (CGVS 15/28239, pg 11). Ook wat de situering in de tijd van deze gebeurtenissen betreft, stemden jullie verklaringen niet overeen. U gaf uiterst vage antwoorden toen u gevraagd werd wanneer deze pogingen tot gedwongen rekrutering plaatsvonden. U kon zich niet meer herinneren wanneer ze de eerste keer langskwamen (CGVS pg 13). Nochtans had u bij het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat u in juni 2015 gezocht werd door AAH (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 5). Het is bevreemdend dat u dit sinds het eerste interview dat plaatsvond op 8 december 2015, minder dan twee maanden voor het gehoor op het CGVS, vergeten zou zijn. Zeker gelet op het feit dat het hier gaat over een recente, aangrijpende gebeurtenis die de directe aanleiding vormde voor uw vertrek uit Irak. Ook de tweede maal dat ze langskwamen kon u niet in de tijd situeren. U antwoordde dat u niet naar datums kijkt, dat u taxichauffeur bent, rijdt en wacht hoeveel u verdient (CGVS pg 13). U stelde dat er een tiental dagen tussen de eerste en de tweede keer zat dat de militieleden langskwamen, en dat u na de tweede keer nog ongeveer vijftien dagen in Irak bleef tot u op 15 juli 2015 het land verliet. Deze logica volgend zouden de bedreigingen plaatsgevonden hebben halverwege juni en begin juli 2015, zo’n twee en een halve tot drie maanden na de aanrijding. Uw vader stelde dan weer dat de militieleden de eerste keer langs kwamen ongeveer zeven maanden na uw ongeval (CGVS 15/28239, pg 11). Omwille van deze tegenstrijdigheden die de kern van uw relaas betreffen, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de pogingen tot gedwongen rekrutering en de bedreigingen ten aanzien van u en uw jongere broer Salah.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw vluchtrelaas ook geen steek houdt binnen de Iraakse context, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier. Het is weinig plausibel dat een sjjiitische militie zoals AAH, een soenniet gedwongen zou willen rekruteren. Deze sjjiitische milities staan immers wantrouwig tegenover soennieten, die zij liëren aan de terreurgroep Islamitische Staat. Bovendien beschikken deze milities over voldoende gemotiveerde vrijwilligers, die zich bij de verschillende sjjiitische milities aansloten naar aanleiding van de fatwa van Ayatollah al-Sistani van juni 2014, waardoor er geen nood is aan gedwongen rekruteringen.

Aangezien uw vluchtrelaas bedrieglijk bevonden is, komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen.

Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met

name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden. Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs, tonen enkel uw identiteit, nationaliteit, herkomst uit Bagdad en vaardigheid om een voertuig te besturen aan. De identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uw ouders en jongere broer, het rijbewijs van uw vader en het attest over naamswijziging bevatten identiteitsgegevens die in deze beslissing niet in vraag worden gesteld. Het medische attest van uw vader toont aan dat uw vader in Irak op medisch vlak werd opgevolgd, wat hier evenmin in twijfel wordt getrokken. De DHL-envelop ten slotte toont aan dat u documenten werden opgestuurd vanuit Bagdad. Deze documenten wijzigen de vaststellingen over de bedrieglijkheid van uw asielrelaas niet. Het feit dat u uw paspoort niet voorlegt, noch een kopie hiervan, roept vragen op. Uw verklaring dat u uw paspoort overboord moest gooien omdat de boot waarin u zich bevond tijdens uw reis van Turkije naar Griekenland ging zinken, kon niet overtuigen (CGVS pg 6). Het is immers weinig aannemelijk dat u uw paspoort, het belangrijkste reizen identiteitsdocument, gewoon in uw bagage bij al uw andere spullen zou opbergen en samen met uw andere bagage in zee zou gooien. Het lijkt ook wel heel toevallig dat u net hetzelfde meemaakte als uw vader en moeder, die exact hetzelfde verklaarden over hun paspoort (CGVS 15/28239 pg 5 en CGVS 15/28239B pg 2), hoewel zij volgens jullie verklaringen meer dan een maand na u in België arriveerden. Het feit dat u uw paspoort achterhoudt doet vermoeden dat u doelbewust probeert gegevens verborgen te houden voor het CGVS, zoals bijvoorbeeld een andere vertrekkdatum uit Irak dan deze die u aangaf of een verblijf in een derde land, en doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid."

De overige elementen, waarop u uw asielaanvraag baseerde - namelijk dat uw woning in brand werd gestoken door een sjiiitische militie, dat u geen medicatie kreeg omdat u soenniet bent en dat uw jongste zoon Salah lastig gevallen werd op school, waardoor hij niet meer naar school wilde en dat hij geslagen werd met een metalen staaf door jongens uit de buurt - laten evenmin toe te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw verklaringen over de brandstichting in uw huurappartement waren niet overtuigend en tegenstrijdig met de verklaringen van uw echtgenote, A. Ishraq Tawfeek Abdulamir (CGVS 15/28239B en OV nr.

8.137.367). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen enkel bewijsstuk neerlegde dat deze brand kan aantonen. U verklaarde dat u geen bewijsstukken kreeg van de politie en de brandweer (CGVS pg 8). Het is echter weinig aannemelijk dat er geen enkel document opgesteld zou zijn, nadat een hevige brand gewoed had in uw huurappartement waarbij de brandweer ter plaatse was gekomen. U haalde aan dat u foto's had van de brand, maar dat u deze weggegooid had, omdat u niet wist wat u ermee zou doen (CGVS pg 8). Het lijkt eigenaardig dat u foto's van een zeer ingrijpende gebeurtenis in uw leven zomaar zou weggooiden. Ten tweede is het bevreemdend dat u enerzijds verklaarde dat de brand gesticht werd door een sjjiitische militie, namelijk Jaish al Mahdi, maar dat u anderzijds op de hoogte gebracht werd van deze brand door uw buurman, Ali Mohsen, die volgens u een leider was van Jaish al Mahdi (CGVS pg 8). Het lijkt onlogisch dat een lid van de vervolgende partij, Jaish al Mahdi, u zou verwittigen dat uw appartement in brand stond. Ten derde was uw verklaring dat iedereen in jullie gebouw tot Jaish al Mahdi behoorde en dat jullie de enige soennieten waren (CGVS pg 8), niet consistent met wat u later tijdens het gehoor verklaarde, namelijk dat uw zus, die ook soennitisch is, in het appartement boven u woonde (CGVS pg 10). Ten slotte lijkt het weinig aannemelijk dat de andere appartementen in het gebouw heel weinig schade opliepen, terwijl uw appartement totaal verwoest was. U verklaarde dat de brand heel moeilijk te controleren was, dat uw hele appartement afgebrand was en dat alles kapot was (CGVS pg 9). Toen u gevraagd werd de schade aan de omliggende appartementen te beschrijven, zei u dat er geen schade was aan de andere appartementen en dat alleen dat van u verbrand was (CGVS pg 9). Vervolgens verklaarde u dan weer dat het appartement van uw zus, dat net boven jullie lag, wel beschadigd was aan de vloer, door de hitte was de vloer losgekomen. Bovendien waren uw verklaringen over de schade aan de omliggende appartementen tegenstrijdig met de verklaringen van uw echtgenote. Uw echtgenote verklaarde immers dat het appartement naast jullie ook beschadigd raakte, de airco was er vernield, hun muur was beschadigd en er waren electriciteitsdraden gesmolten (CGVS gehoorverslag 15/28239/B, pg 7) Wat het appartement boven jullie betreft, dat van uw zus, zei uw echtgenote niets over een beschadigde vloer en stelde zij dat de enige schade aan haar appartement was dat de muren zwart geworden waren door de rook (CGVS pg 7). Gelet op al deze vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de brandstichting in uw woning door een sjjiitische militie.

U slaagde er evenmin in aannemelijk te maken dat u geen medicijnen kreeg, omdat u soenniet bent (CGVS pg 7). Uw verklaringen hierover waren vaag en enkel gebaseerd op vermoedens. U zei dat u uw medicijnen moest afhalen in een openbare kliniek in Karada-Oost en dat u daar gezegd werd dat de medicijnen die u nodig had op waren (CGVS pg 12). U vermoedde dat dit was omdat u soenniet bent. Toen u gevraagd werd, welke dokter of ander personeelslid van deze kliniek, u die medicijnen geweigerd had, kon u geen antwoord geven en stelde u dat het telkens gebeurde als u naar die kliniek ging. U kon ook niet toelichten hoe u wist dat u de medicijnen niet kreeg omdat u soenniet was. U antwoordde enkel dat u het niet wist, dat u aanvankelijk de medicijnen kreeg en dat ze er daarna mee stopten (CGVS pg 12). Het kan niet overtuigen dat een openbare kliniek, zonder concrete aanleiding, opeens zou ophouden u medicijnen te verstrekken omdat u soenniet bent. Het was overigens ook opvallend dat uw echtgenote hier helemaal niets over vertelde.

Voor de beoordeling van de medische elementen, die u meerdere malen tijdens het gehoor aanhaalde (CGVS pg 5, 6, 7 en 11), dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. In het kader van uw medische problemen, dient nog opgemerkt te worden dat u aanhaalde dat u dagelijks 15 pillen inneemt en dat u zich daardoor niets kan herinneren (CGVS pg 11). U legt echter geen enkel medisch attest voor, dat aantoonde dat u effectief aan geheugenproblemen lijdt. Het CGVS kan niet zonder meer aannemen dat dit het geval zou zijn. Ook blijkt geenszins uit het gehoorverslag dat u erg veel moeite had om zich dingen te herinneren en gaf u vlot antwoord op de meeste vragen, enkel met het situeren in de tijd van bepaalde gebeurtenissen had u wat moeite (CGVS pg 10 en 11), met name gebeurtenissen waarvan ook op basis van andere vaststellingen blijkt dat ze ongeloofwaardig zijn. Bij andere vragen naar tijdsindicaties, bijvoorbeeld bij het bespreken van uw vertrekdatum uit Irak en uw datum van aankomst in België, had u dan weer geen enkele moeite om de exacte data te noemen (CGVS pg 6).

Ook uw verklaringen over de problemen die uw minderjarige zoon Salah had, volstaan niet om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat uw zoon altijd lastig gevallen werd in de buurt en in elkaar geslagen werd door andere mannen, omdat hij soenniet is. Hij kreeg daardoor psychologische problemen, wou niet meer buiten komen en ging niet meer school. Als concreet voorbeeld van deze problemen, zei u dat hij een keer geslagen werd met een metalen staaf, ongeveer in april en dat jullie hem toen naar het ziekenhuis gebracht hebben. U legde geen stavingsstukken voor die dit kunnen aantonen. Uw verklaringen bleken ook niet consistent met de verklaringen van uw echtgenote. Toen

haar gevraagd werd of Salah naar het ziekenhuis moest, antwoordde ze ontkennend en zei ze dat hij naar iemand uit de buurt gebracht werd die medische verzorging toediende (CGVS 15/28239B pg 9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid paste uw echtgenote haar versie aan, en verklaarde dat uw zoon nog pijn had na de eerste verzorging en dat jullie hem daarna naar het ziekenhuis brachten (CGVS 15/28239B pg 9). Nochtans was haar daarvoor gewoon gevraagd of hij naar het ziekenhuis moest, waarop zij neen zei. Deze tweede versie volstaat dan ook niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Wat de timing van dit incident betreft, bleef u vaag, u zei dat het ongeveer in april gebeurde voordat jullie naar België kwamen (CGVS pg 13). Uw echtgenote beperkte zich in eerste instantie tot het uiterst vage antwoord dat dit vorig jaar gebeurde. Gevraagd naar de maand, kon zij enkel antwoorden dat het in de zomer gebeurde (CGVS 15/28239B pg 9), wat strijdig is met uw antwoord dat het in april gebeurde, dus in het voorjaar. Het is ook opvallend dat uw zoon Mustafa (CGVS 15/21652, OV nr. 8.111.757), toen hem gevraagd werd wat de reden van vertrek uit Irak van zijn ouders was, enkel zei dat jullie uit Irak vertrokken, omdat hij bedreigd werd door militieleden en dat de militieleden zeiden dat ze zijn jongere broer Salah zouden kidnappen (CGVS gehoorverslag 15/21652 pg 4). Indien uw jongste zoon dermate getekend zou zijn door aanhoudende opmerkingen over zijn religieuze strekking, dat hij daardoor zelfs niet meer naar school zou willen gaan, mag toch verwacht dat uw andere zoon daarvan op de hoogte zou zijn en het de moeite zou vinden om dit te vermelden tijdens zijn gehoor op het CGVS. Ook het feit dat u niet weet of uw zonen momenteel nog gezocht worden en dat u zich daar niet over informeerde (CGVS pg 13) roept vragen op. Indien uw beide zonen werkelijk gevisieerd zouden worden door sjitische milities, mag toch van u verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de huidige situatie. Het geheel van deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de problemen die uw minderjarige zoon Salah kende, of toch op zijn minst van het incident met de metalen staaf dat u als voorbeeld aanhaalde. Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat het mogelijk lijkt dat uw jongste zoon, af en toe opmerkingen kreeg op school of in de buurt en daardoor niet meer naar school wou. Dit is echter onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. U legde eveneens geen enkel bewijsstuk neer waaruit blijkt dat uw jongste zoon psychische problemen had of heeft.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het

duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, attest van naamswijziging, rijbewijs en de medische kaart, tonen enkel uw identiteit, nationaliteit, herkomst uit Bagdad, vaardigheid om een voertuig te besturen en medische behandeling in Irak aan. Deze documenten wijzigen de vaststellingen over de ongelooftwaardigheid van uw asielrelaas niet. Het feit dat u uw paspoort niet voorlegt, noch een kopie hiervan, roept vragen op. Uw verklaring dat u uw paspoort overboord moest gooien omdat de boot waarin u zich bevond tijdens uw reis van Turkije naar Griekenland ging zinken, kon niet overtuigen (CGVS pg 5). Het is immers weinig aannemelijk dat u uw paspoort, het belangrijkste reis- en identiteitsdocument, gewoon in uw bagage bij al uw andere spullen zou opbergen en samen met uw andere bagage in zee zou gooien. Het lijkt ook wel heel toevallig dat u

net hetzelfde meemaakte als uw zoon Mustafa, die exact hetzelfde verklaarde over zijn paspoort (CGVS 15/21652, pg 6), maar meer dan een maand voor u in België aankwam. Het feit dat u uw paspoort achterhoudt doet vermoeden dat u doelbewust probeert gegevens verborgen te houden voor het CGVS, zoals bijvoorbeeld een andere vertrekdatum uit Irak dan deze die u aangaf of een verblijf in een derde land, en doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.3. Aangaande A. M. Ishraq Tawfeek Abdulamir (verder: verzoekster)

"A. Feitenrelaas

U bent een Irakese staatsburger van Arabische origine. U bent een soennitische moslima afkomstig uit de hoofdstad Bagdad. U woonde in de wijk Baladiyat en u was huisvrouw.

U verklaarde dat in 2011 of 2012 brand gesticht werd in uw huurappartement in de wijk Baladiyat. U vermoedde dat de brand werd aangestoken door leden van de sjiitische militie Jaish al Mahdi, omdat jullie soennieten waren en de overige bewoners van het appartementsgebouw sjiieten waren. Uw echtgenoot A. Mohamad Najim Abdulamir (CGVS 15/28239, OV nr. 8.137.367) wou een klacht indienen, maar werd bedreigd en kon daardoor geen klacht indienen. Na de brand verhuisde u met uw gezin naar de ouderlijke woning van uw echtgenoot, ook in Baladiyat gelegen. Voor het overige baseerde u uw asielaanvraag, net zoals uw echtgenoot, op de problemen die uw zonen, A.M. Mustafa Mohammad Najim (CGVS 15/21652, OV nr. 8.111.757) en A. Salah Mohamad Najim (CGVS 15/28239/B), kenden. U verklaarde dat uw oudste zoon Mustafa lastig gevallen werd en bedreigd werd door sjiitische milities. Toen hij onderweg was met zijn taxi werd hij aangereden. Uw echtgenoot diende een klacht in over de aanrijding. Hierop werd hij bedreigd door personen die eisten dat hij de klacht introk, anders zouden uw echtgenoot en uw zoon Mustafa gedood worden. Uw echtgenoot besloot de klacht in te trekken. Uw zoon Mustafa werd vervolgens nog meerdere keren bedreigd door leden van sjiitische milities, meerbepaald Asa'ib Ahl al Haq en Jaish al Mahdi. Ze wilden dat uw zoon zich zou aansluiten bij hen om te gaan vechten. Op 15 juli 2015 verliet Mustafa Irak. Hij kwam in België aan op 23 augustus 2015 en diende op 25 augustus 2015 een asielaanvraag in. Na zijn vertrek hielden de bedreigingen evenwel niet op. Uw jongste zoon Salah was nu het doelwit geworden van de militieleden. Salah was daarvoor al lastig gevallen door kinderen en jongeren uit de buurt of op school, omdat hij een soenniet was. Hierbij werd hij een keer door jongeren uit de buurt geslagen met een metalen voorwerp, waardoor hij een blijvend letsel heeft opgelopen aan zijn enkel. U verklaarde dat uw jongste zoon Salah hierdoor psychologische problemen had, dat hij niet meer naar buiten wilde en dat hij niet meer naar school ging. De bedreigingen die uw zonen kregen, vormden uiteindelijk de aanleiding tot uw vertrek uit Irak. Op 9 september 2015 verliet u samen met uw echtgenoot, en uw minderjarige zoon Irak. Via Turkije, Griekenland, Macedonië, Servië, Kroatië, Oostenrijk en Duitsland, bereikte u België op 3 oktober 2015. Op 5 oktober 2015 diende u een asielaanvraag in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende originele documenten voor: uw identiteitskaart, afgeleverd te Rusafa op 13 augustus 2014 en uw nationaliteitsbewijs, afgeleverd te Rusafa op 13 augustus 2014.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ter staving van uw asielaanvraag baseert op de problemen die uw zonen (CGVS pg 10) in Irak kenden. U stelde dat het enige wat u wilde bescherming was voor uw zonen en dat uw oudste zoon zeker al dood zou geweest zijn als hij in Irak gebleven was (CGVS pg 10). Voor het overige sloot u zich aan bij de verklaringen van uw echtgenoot over de brandstichting in uw huurappartement in Baladiyat. Aangezien in het kader van de asielaanvragen van uw echtgenoot A. Mohamad Najim Abdulamir (CGVS 15/28239, OV nr. 8.137.367) en uw meerderjarige zoon A.M. Mustafa Mohammad Najim (CGVS 15/21652, OV nr. 8.111.757), een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, genomen werd, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw echtgenoot en uw zoon genomen werden, wordt verwezen naar hun beslissingen. Deze, te beginnen met die van uw echtgenoot, luiden als volgt: "

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich ter staving van uw asielaanvraag hoofdzakelijk baseert op de problemen die uw zonen in Irak kenden (CGVS, gehoorverslag pg 6 en7) en dat de bedreigingen die zij kregen de directe aanleiding vormden voor uw vertrek (CGVS pg 7). Aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw meerderjarige zoon, A.M. Mustafa Mohammad Najim (CGVS 15/21652, OV nr.

8.111.757), een beslissing genomen werd tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat zijn asielaanvraag bedrieglijk werd bevonden, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, op basis van de bedreigingen die uw oudste zoon kreeg. Tevens blijkt uit de beslissing die ten aanzien van uw meerderjarige zoon genomen werd, dat de bedreigingen die uw jongste zoon, A. Salah Mohamad Najim (CGVS 15/28239/B) zou gekregen hebben, rechtstreeks verbonden zijn aan de problemen van uw oudste. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw zoon A.M. Mustafa Mohammad Najim (CGVS 15/21652, OV nr. 8.111.757), werd genomen, verwijst het CGVS graag naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verlaten hebt, omdat u zich gedwongen diende aan te sluiten bij de sjjiitische militie Asa’ib Ahl al-Haq (AAH). Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt ondermijnd doordat ze op meerdere punten, tegenstrijdig waren met de verklaringen van uw ouders. U verklaarde dat de aanrijding plaatsvond eind maart, begin april 2015 (CGVS gehoorverslag, pg 9). Uw vader stelde dan weer dat de aanrijding in 2014 gebeurde (CGVS gehoorverslag 15/28239, pg 12). Toen uw vader erop gewezen werd dat u 2015 gezegd had tijdens uw gehoor, antwoordde hij enkel dat dit onmogelijk was en kon geen verklaring geven voor deze opvallende tegenstrijdigheid. U verklaarde dat u uw wagen liet herstellen bij de werkplaats van Farras, gelegen in het industriegebied, en dat u ongeveer 1200 dollar betaalde (CGVS pg 10, 11 en 12). Toen uw vader gevraagd werd of u de wagen liet herstellen, antwoordde hij dat dit niet het geval was, dat de schade onherstelbaar was en dat het veel te duur zou geweest zijn om de wagen te laten herstellen (CGVS, 15/28239, pg 10). Hiermee geconfronteerd zei uw vader dat u niet kon gezegd hebben dat u de wagen wel liet herstellen en dat het onmogelijk is dat u zou gelogen hebben (CGVS, 15/28239, pg 10). Uw verklaringen over hoe het ongeval gebeurde en wat de andere chauffeur deed, stemden ook niet overeen met de verklaringen van uw moeder hieromtrent. U stelde dat u aangereden werd en dat de andere chauffeur direct weg reed (CGVS pg 9). Uw moeder gaf een andere versie van de feiten. Op de vraag of de persoon die uw wagen aanreed zijn wagen op die plaats achterliet, antwoordde uw moeder dat hij de auto achtergelaten heeft en gevlucht is en zei zij niet dat deze nog verder reed (CGVS 15/28239B, pg 8 en 5). Hiermee geconfronteerd paste uw moeder haar versie aan en zei dat het zo kon gebeurd zijn, dat zij er niet bij was en dat ze zoiets gehoord had (CGVS 15/28239B, pg 8). Deze opvallende tegenstrijdigheden maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de aanrijding waarvan u het doelwit zou geweest zijn. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de klacht die uw vader wilde indienen naar aanleiding van de aanrijding en de daaropvolgende bedreigingen, waardoor jullie de klacht dienden in te trekken.

Uw verklaringen over de sjjiitische militie AAH die u gedwongen wou rekruteren, waren evenmin aannemelijk en compleet tegenstrijdig met de verklaringen van uw vader. U verklaarde dat militieleden drie keer bij jullie thuis langs kwamen, dat u de eerste twee keer niet thuis was op dat moment, omdat u aan het werken was en dat u de derde keer Irak verlaten had (CGVS pg 8). Na de derde keer, toen de militieleden ermee dreigden uw minderjarige broer Salah te ontvoeren en zij hem gedwongen wilden rekruteren in uw plaats, besloten uw ouders ook Irak te verlaten (CGVS pg 8). Uw vader verklaarde dan weer dat de militieleden drie à vier keer langskwamen voordat u Irak verliet en drie keer nadat u Irak verlaten had (CGVS 15/28239, pg 11). Ook wat de situering in de tijd van deze gebeurtenissen betreft, stemden jullie verklaringen niet overeen. U gaf uiterst vage antwoorden toen u gevraagd werd wanneer deze pogingen tot gedwongen rekrutering plaatsvonden. U kon zich niet meer herinneren wanneer ze de eerste keer langskwamen (CGVS pg 13). Nochtans had u bij het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat u in juni 2015 gezocht werd door AAH (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 5). Het is bevreemdend dat u dit sinds het eerste interview dat plaatsvond op 8 december 2015, minder dan twee maanden voor het gehoor op het CGVS, vergeten zou zijn. Zeker gelet op het feit dat het hier gaat over een recente, aangrijpende gebeurtenis die de directe aanleiding vormde voor uw vertrek uit Irak. Ook de tweede maal dat ze langskwamen kon u niet in de tijd situeren. U antwoordde dat u niet naar datums kijkt, dat u taxichauffeur bent, rijdt en wacht hoeveel u verdient (CGVS pg 13). U stelde dat er een tiental dagen tussen de eerste en de tweede keer zat dat de militieleden langskwamen, en dat u na de tweede keer nog ongeveer vijftien dagen in Irak bleef tot u op 15 juli 2015 het land verliet. Deze logica volgend zouden de bedreigingen plaatsgevonden hebben halverwege juni en begin juli 2015, zo’n twee en een halve tot drie maanden na de aanrijding. Uw vader stelde dan weer dat de militieleden de eerste keer langs kwamen ongeveer zeven maanden na uw ongeval (CGVS 15/28239, pg 11). Omwille van deze tegenstrijdigheden die de kern van uw relaas

betreffen, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de pogingen tot gedwongen rekrutering en de bedreigingen ten aanzien van u en uw jongere broer Salah.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw vluchtrelaas ook geen steek houdt binnen de Iraakse context, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier. Het is weinig plausibel dat een sjjiitische militie zoals AAH, een soenniet gedwongen zou willen rekruteren. Deze sjjiitische milities staan immers wantrouwig tegenover soennieten, die zij liëren aan de terreurgroep Islamitische Staat. Bovendien beschikken deze milities over voldoende gemotiveerde vrijwilligers, die zich bij de verschillende sjjiitische milities aansloten naar aanleiding van de fatwa van Ayatollah al-Sistani van juni 2014, waardoor er geen nood is aan gedwongen rekruteringen.

Aangezien uw vluchtrelaas bedrieglijk bevonden is, komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een

groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs, tonen enkel uw identiteit, nationaliteit, herkomst uit Bagdad en vaardigheid om een voertuig te besturen aan. De identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uw ouders en jongere broer, het rijbewijs van uw vader en het attest over naamswijziging bevatten identiteitsgegevens die in deze beslissing niet in vraag worden gesteld. Het medische attest van uw vader toont aan dat uw vader in Irak op medisch vlak werd opgevolgd, wat hier evenmin in twijfel wordt getrokken. De DHL-envelop ten slotte toont aan dat u documenten werden opgestuurd vanuit Bagdad. Deze documenten wijzigen de vaststellingen over de bedrieglijkheid van uw asielrelaas niet. Het feit dat u uw paspoort niet voorlegt, noch een kopie hiervan, roept vragen op. Uw verklaring dat u uw paspoort overboord moest gooien omdat de boot waarin u zich bevond tijdens uw reis van Turkije naar Griekenland ging zinken, kon niet overtuigen (CGVS pg 6). Het is immers weinig aannemelijk dat u uw paspoort, het belangrijkste reizen identiteitsdocument, gewoon in uw bagage bij al uw andere spullen zou opbergen en samen met uw andere bagage in zee zou gooien. Het lijkt ook wel heel toevallig dat u net hetzelfde meemaakte als uw vader en moeder, die exact hetzelfde verklaarden over hun paspoort (CGVS 15/28239 pg 5 en CGVS 15/28239B pg 2), hoewel zij volgens jullie verklaringen meer dan een maand na u in België arriveerden. Het feit dat u uw paspoort achterhoudt doet vermoeden dat u doelbewust probeert gegevens verborgen te houden voor het CGVS, zoals bijvoorbeeld een andere vertrekkdatum uit Irak dan deze die u aangaf of een verblijf in een derde land, en doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid."

De overige elementen, waarop u uw asielaanvraag baseerde - namelijk dat uw woning in brand werd gestoken door een sjjiitische militie, dat u geen medicatie kreeg omdat u soenniet bent en dat uw jongste zoon Salah lastig gevallen werd op school, waardoor hij niet meer naar school wilde en dat hij geslagen werd met een metalen staaf door jongens uit de buurt - laten evenmin toe te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw verklaringen over de brandstichting in uw huurappartement waren niet overtuigend en tegenstrijdig met de verklaringen van uw echtgenote, A. Ishraq Tawfeek Abdulamir (CGVS 15/28239B en OV nr. 8.137.367). Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u geen enkel bewijsstuk neerlegde dat deze brand kan aantonen. U verklaarde dat u geen bewijsstukken kreeg van de politie en de brandweer (CGVS pg 8). Het is echter weinig aannemelijk dat er geen enkel document opgesteld zou zijn, nadat een hevige brand gewoed had in uw huurappartement waarbij de brandweer ter plaatse was gekomen. U haalde aan dat u foto's had van de brand, maar dat u deze weggegooid had, omdat u niet wist wat u ermee zou doen (CGVS pg 8). Het lijkt eigenaardig dat u foto's van een zeer ingrijpende gebeurtenis in uw leven zomaar zou weggooid. Ten tweede is het bevreemdend dat u enerzijds verklaarde dat de brand gesticht werd door een sjjiitische militie, namelijk Jaish al Mahdi, maar dat u anderzijds op de hoogte gebracht werd van deze brand door uw buurman, Ali Mohsen, die volgens u een leider was van Jaish al Mahdi (CGVS pg 8). Het lijkt onlogisch dat een lid van de vervolgende partij, Jaish al Mahdi, u zou verwittigen dat uw appartement in brand stond. Ten derde was uw verklaring dat iedereen in jullie gebouw tot Jaish al Mahdi behoorde en dat jullie de enige soennieten waren (CGVS pg 8), niet consistent met wat u later tijdens het gehoor verklaarde, namelijk dat uw zus, die ook soennitisch is, in het appartement boven u woonde (CGVS pg 10). Ten slotte lijkt het weinig aannemelijk dat de andere appartementen in het gebouw heel weinig schade opliepen, terwijl uw appartement totaal verwoest was. U verklaarde dat de brand heel moeilijk te controleren was, dat uw hele appartement afgebrand was en dat alles kapot was (CGVS pg 9). Toen u gevraagd werd de schade aan de omliggende appartementen te beschrijven, zei u dat er geen schade was aan de andere appartementen en dat alleen dat van u verbrand was (CGVS pg 9). Vervolgens verklaarde u dan weer dat het appartement van uw zus, dat net boven jullie lag, wel beschadigd was aan de vloer, door de hitte was de vloer losgekomen. Bovendien waren uw verklaringen over de schade aan de omliggende appartementen tegenstrijdig met de verklaringen van uw echtgenote. Uw echtgenote verklaarde immers dat het appartement naast jullie ook beschadigd raakte, de airco was er vernield, hun muur was beschadigd en er waren electriciteitsdraden gesmolten (CGVS gehoorverslag 15/28239/B, pg 7) Wat het appartement boven jullie betreft, dat van uw zus, zei uw echtgenote niets over een beschadigde vloer en stelde zij dat de enige schade aan haar appartement was dat de muren zwart geworden waren door de rook (CGVS pg 7). Gelet op al deze vaststellingen kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de brandstichting in uw woning door een sjjiitische militie.

U slaagde er evenmin in aannemelijk te maken dat u geen medicijnen kreeg, omdat u soenniet bent (CGVS pg 7). Uw verklaringen hierover waren vaag en enkel gebaseerd op vermoedens. U zei dat u uw medicijnen moest afhalen in een openbare kliniek in Karada-Oost en dat u daar gezegd werd dat de medicijnen die u nodig had op waren (CGVS pg 12). U vermoedde dat dit was omdat u soenniet bent. Toen u gevraagd werd, welke dokter of ander personeelslid van deze kliniek, u die medicijnen geweigerd had, kon u geen antwoord geven en stelde u dat het telkens gebeurde als u naar die kliniek ging. U kon ook niet toelichten hoe u wist dat u de medicijnen niet kreeg omdat u soenniet was. U antwoordde enkel dat u het niet wist, dat u aanvankelijk de medicijnen kreeg en dat ze er daarna mee stopten (CGVS pg 12). Het kan niet overtuigen dat een openbare kliniek, zonder concrete aanleiding, opeens zou ophouden u medicijnen te verstrekken omdat u soenniet bent. Het was overigens ook opvallend dat uw echtgenote hier helemaal niets over vertelde.

Voor de beoordeling van de medische elementen, die u meerdere malen tijdens het gehoor aanhaalde (CGVS pg 5, 6, 7 en 11), dient u zich te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. In het kader van uw medische problemen, dient nog opgemerkt te worden dat u aanhaalde dat u dagelijks 15 pillen inneemt en dat u zich daardoor niets kan herinneren (CGVS pg 11). U legt echter geen enkel medisch attest voor, dat aantoonde dat u effectief aan geheugenproblemen lijdt. Het CGVS kan niet zonder meer aannemen dat dit het geval zou zijn. Ook blijkt geenszins uit het gehoorverslag dat u erg veel moeite had om zich dingen te herinneren en gaf u vlot antwoord op de meeste vragen, enkel met het situeren in de tijd van bepaalde gebeurtenissen had u wat moeite (CGVS pg 10 en 11), met name gebeurtenissen waarvan ook op basis van andere vaststellingen blijkt dat ze ongeloofwaardig zijn. Bij andere vragen naar tijdsindicaties, bijvoorbeeld bij het bespreken van uw vertrekdatum uit Irak en uw datum van aankomst in België, had u dan weer geen enkele moeite om de exacte data te noemen (CGVS pg 6).

Ook uw verklaringen over de problemen die uw minderjarige zoon Salah had, volstaan niet om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat uw zoon altijd lastig gevallen werd in de buurt en in elkaar geslagen werd door andere mannen, omdat hij soenniet is. Hij kreeg daardoor psychologische problemen, wou niet meer buiten komen en ging niet meer school. Als concreet voorbeeld van deze problemen, zei u dat hij een keer geslagen werd met een metalen staaf, ongeveer in april en dat jullie

hem toen naar het ziekenhuis gebracht hebben. U legde geen stavingsstukken voor die dit kunnen aantonen. Uw verklaringen bleken ook niet consistent met de verklaringen van uw echtgenote. Toen haar gevraagd werd of Salah naar het ziekenhuis moest, antwoordde ze ontkennend en zei ze dat hij naar iemand uit de buurt gebracht werd die medische verzorging toediende (CGVS 15/28239B pg 9). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid paste uw echtgenote haar versie aan, en verklaarde dat uw zoon nog pijn had na de eerste verzorging en dat jullie hem daarna naar het ziekenhuis brachten (CGVS 15/28239B pg 9). Nochtans was haar daarvoor gewoon gevraagd of hij naar het ziekenhuis moest, waarop zij neen zei. Deze tweede versie volstaat dan ook niet om de vastgestelde tegenstrijdigheid op te heffen. Wat de timing van dit incident betreft, bleef u vaag, u zei dat het ongeveer in april gebeurde voordat jullie naar België kwamen (CGVS pg 13). Uw echtgenote beperkte zich in eerste instantie tot het uiterst vage antwoord dat dit vorig jaar gebeurde. Gevraagd naar de maand, kon zij enkel antwoorden dat het in de zomer gebeurde (CGVS 15/28239B pg 9), wat strijdig is met uw antwoord dat het in april gebeurde, dus in het voorjaar. Het is ook opvallend dat uw zoon Mustafa (CGVS 15/21652, OV nr. 8.111.757), toen hem gevraagd werd wat de reden van vertrek uit Irak van zijn ouders was, enkel zei dat jullie uit Irak vertrokken, omdat hij bedreigd werd door militieleden en dat de militieleden zeiden dat ze zijn jongere broer Salah zouden kidnappen (CGVS gehoorverslag 15/21652 pg 4). Indien uw jongste zoon dermate getekend zou zijn door aanhoudende opmerkingen over zijn religieuze strekking, dat hij daardoor zelfs niet meer naar school zou willen gaan, mag toch verwacht dat uw andere zoon daarvan op de hoogte zou zijn en het de moeite zou vinden om dit te vermelden tijdens zijn gehoor op het CGVS. Ook het feit dat u niet weet of uw zonen momenteel nog gezocht worden en dat u zich daar niet over informeerde (CGVS pg 13) roept vragen op. Indien uw beide zonen werkelijk gevisieerd zouden worden door sjitische milities, mag toch van u verwacht worden dat u beter op de hoogte zou zijn van de huidige situatie. Het geheel van deze vaststellingen ondermijnen de geloofwaardigheid van de problemen die uw minderjarige zoon Salah kende, of toch op zijn minst van het incident met de metalen staaf dat u als voorbeeld aanhaalde. Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat het mogelijk lijkt dat uw jongste zoon, af en toe opmerkingen kreeg op school of in de buurt en daardoor niet meer naar school wou. Dit is echter onvoldoende zwaarwichtig om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd. U legde eveneens geen enkel bewijsstuk neer waaruit blijkt dat uw jongste zoon psychische problemen had of heeft.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, attest van naamswijziging, rijbewijs en de medische kaart, tonen enkel uw identiteit, nationaliteit, herkomst uit Bagdad, vaardigheid om een voertuig te besturen en medische behandeling in Irak aan. Deze documenten wijzigen de vaststellingen over de ongelooftwaardigheid van uw asielrelaas niet. Het feit dat u uw paspoort niet voorlegt, noch een kopie hiervan, roept vragen op. Uw verklaring dat u uw paspoort overboord moest gooien omdat de boot waarin u zich bevond tijdens uw reis van Turkije naar Griekenland ging zinken, kon niet overtuigen (CGVS pg 5). Het is immers weinig aannemelijk dat u uw

paspoort, het belangrijkste reis- en identiteitsdocument, gewoon in uw bagage bij al uw andere spullen zou opbergen en samen met uw andere bagage in zee zou gooien. Het lijkt ook wel heel toevallig dat u net hetzelfde meemaakte als uw zoon Mustafa, die exact hetzelfde verklaarde over zijn paspoort (CGVS 15/21652, pg 6), maar meer dan een maand voor u in België aankwam. Het feit dat u uw paspoort achterhoudt doet vermoeden dat u doelbewust probeert gegevens verborgen te houden voor het CGVS, zoals bijvoorbeeld een andere vertrekdatum uit Irak dan deze die u aangaf of een verblijf in een derde land, en doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid."

De beslissing van uw meerderjarige zoon A.M. Mustafa Mohammad Najim (CGVS 15/21652, OV nr. 8.111.757) luidt als volgt:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u Irak verlaten hebt, omdat u zich gedwongen diende aan te sluiten bij de sjjiitische militie Asa'ib Ahl al-Haq (AAH). Na grondig onderzoek van uw vluchtrelaas, dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt ondermijnd doordat ze op meerdere punten, tegenstrijdig waren met de verklaringen van uw ouders. U verklaarde dat de aanrijding plaatsvond eind maart, begin april 2015 (CGVS gehoorverslag, pg 9). Uw vader stelde dan weer dat de aanrijding in 2014 gebeurde (CGVS gehoorverslag 15/28239, pg 12). Toen uw vader erop gewezen werd dat u 2015 gezegd had tijdens uw gehoor, antwoordde hij enkel dat dit onmogelijk was en kon geen verklaring geven voor deze opvallende tegenstrijdigheid. U verklaarde dat u uw wagen liet herstellen bij de werkplaats van Farras, gelegen in het industriegebied, en dat u ongeveer 1200 dollar betaalde (CGVS pg 10, 11 en 12). Toen uw vader gevraagd werd of u de wagen liet herstellen, antwoordde hij dat dit niet het geval was, dat de schade onherstelbaar was en dat het veel te duur zou geweest zijn om de wagen te laten herstellen (CGVS, 15/28239, pg 10). Hiermee geconfronteerd zei uw vader dat u niet kon gezegd hebben dat u de wagen wel liet herstellen en dat het onmogelijk is dat u zou gelogen hebben (CGVS, 15/28239, pg 10). Uw verklaringen over hoe het ongeval gebeurde en wat de andere chauffeur deed, stemden ook niet overeen met de verklaringen van uw moeder hieromtrent. U stelde dat u aangereden werd en dat de andere chauffeur direct weg reed (CGVS pg 9). Uw moeder gaf een andere versie van de feiten. Op de vraag of de persoon die uw wagen aanreed zijn wagen op die plaats achterliet, antwoordde uw moeder dat hij de auto achtergelaten heeft en gevlucht is en zei zij niet dat deze nog verder reed (CGVS 15/28239B, pg 8 en 5). Hiermee geconfronteerd paste uw moeder haar versie aan en zei dat het zo kon gebeurd zijn, dat zij er niet bij was en dat ze zoiets gehoord had (CGVS 15/28239B, pg 8). Deze opvallende tegenstrijdigheden maken dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over de aanrijding waarvan u het doelwit zou geweest zijn. Bijgevolg kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de klacht die uw vader wilde indienen naar aanleiding van de aanrijding en de daaropvolgende bedreigingen, waardoor jullie de klacht dienden in te trekken.

Uw verklaringen over de sjjiitische militie AAH die u gedwongen wou rekruteren, waren evenmin aannemelijk en compleet tegenstrijdig met de verklaringen van uw vader. U verklaarde dat militieleden drie keer bij jullie thuis langs kwamen, dat u de eerste twee keer niet thuis was op dat moment, omdat u aan het werken was en dat u de derde keer Irak verlaten had (CGVS pg 8). Na de derde keer, toen de militieleden ermee dreigden uw minderjarige broer Salah te ontvoeren en zij hem gedwongen wilden rekruteren in uw plaats, besloten uw ouders ook Irak te verlaten (CGVS pg 8). Uw vader verklaarde dan weer dat de militieleden drie à vier keer langskwamen voordat u Irak verliet en drie keer nadat u Irak verlaten had (CGVS 15/28239, pg 11). Ook wat de situering in de tijd van deze gebeurtenissen betreft, stemden jullie verklaringen niet overeen. U gaf uiterst vage antwoorden toen u gevraagd werd wanneer deze pogingen tot gedwongen rekrutering plaatsvonden. U kon zich niet meer herinneren wanneer ze de eerste keer langskwamen (CGVS pg 13). Nochtans had u bij het eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaard dat u in juni 2015 gezocht werd door AAH (DVZ, vragenlijst CGVS, punt 5). Het is bevreemdend dat u dit sinds het eerste interview dat plaatsvond op 8 december 2015, minder dan twee maanden voor het gehoor op het CGVS, vergeten zou zijn. Zeker gelet op het feit dat het hier gaat over een recente, aangrijpende gebeurtenis die de directe aanleiding vormde voor uw vertrek uit Irak. Ook de tweede maal dat ze langskwamen kon u niet in de tijd situeren. U antwoordde dat u niet naar datums kijkt, dat u taxichauffeur bent, rijdt en wacht hoeveel u verdient (CGVS pg 13). U stelde dat er een tiental dagen tussen de eerste en de tweede keer zat dat de militieleden langskwamen, en dat u na de tweede keer nog ongeveer vijftien dagen in Irak bleef tot u op 15 juli 2015 het land verliet. Deze logica volgend zouden de bedreigingen plaatsgevonden hebben halverwege juni en begin juli 2015, zo'n twee en een halve tot drie maanden na de aanrijding. Uw vader stelde dan weer dat de militieleden de eerste keer langs kwamen ongeveer zeven maanden na uw ongeval (CGVS 15/28239, pg 11). Omwille van deze tegenstrijdigheden die de kern van uw relaas

betreffen, kan er geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen over de pogingen tot gedwongen rekrutering en de bedreigingen ten aanzien van u en uw jongere broer Salah.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat uw vluchtrelaas ook geen steek houdt binnen de Iraakse context, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en die toegevoegd werd aan uw dossier. Het is weinig plausibel dat een sjjiitische militie zoals AAH, een soenniet gedwongen zou willen rekruteren. Deze sjjiitische milities staan immers wantrouwig tegenover soennieten, die zij liëren aan de terreurgroep Islamitische Staat. Bovendien beschikken deze milities over voldoende gemotiveerde vrijwilligers, die zich bij de verschillende sjjiitische milities aansloten naar aanleiding van de fatwa van Ayatollah al-Sistani van juni 2014, waardoor er geen nood is aan gedwongen rekruteringen.

Aangezien uw vluchtrelaas bedrieglijk bevonden is, komt u niet in aanmerking voor de vluchtelingenstatus, noch voor de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2 a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een

groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding tot het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen op uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

De door u voorgelegde identiteitsdocumenten, namelijk uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs en rijbewijs, tonen enkel uw identiteit, nationaliteit, herkomst uit Bagdad en vaardigheid om een voertuig te besturen aan. De identiteitskaarten en nationaliteitsbewijzen van uw ouders en jongere broer, het rijbewijs van uw vader en het attest over naamswijziging bevatten identiteitsgegevens die in deze beslissing niet in vraag worden gesteld. Het medische attest van uw vader toont aan dat uw vader in Irak op medisch vlak werd opgevolgd, wat hier evenmin in twijfel wordt getrokken. De DHL-envelop ten slotte toont aan dat u documenten werden opgestuurd vanuit Bagdad. Deze documenten wijzigen de vaststellingen over de bedrieglijkheid van uw asielrelaas niet. Het feit dat u uw paspoort niet voorlegt, noch een kopie hiervan, roept vragen op. Uw verklaring dat u uw paspoort overboord moest gooien omdat de boot waarin u zich bevond tijdens uw reis van Turkije naar Griekenland ging zinken, kon niet overtuigen (CGVS pg 6). Het is immers weinig aannemelijk dat u uw paspoort, het belangrijkste reizen identiteitsdocument, gewoon in uw bagage bij al uw andere spullen zou opbergen en samen met uw andere bagage in zee zou gooien. Het lijkt ook wel heel toevallig dat u net hetzelfde meemaakte als uw vader en moeder, die exact hetzelfde verklaarden over hun paspoort (CGVS 15/28239 pg 5 en CGVS 15/28239B pg 2), hoewel zij volgens jullie verklaringen meer dan een maand na u in België arriveerden. Het feit dat u uw paspoort achterhoudt doet vermoeden dat u doelbewust probeert gegevens verborgen te houden voor het CGVS, zoals bijvoorbeeld een andere vertrekkdatum uit Irak dan deze die u aangaf of een verblijf in een derde land, en doet verder afbreuk aan uw algehele geloofwaardigheid."

De door u ter staving van uw asielaanvraag voorgelegde documenten kunnen deze beslissing niet in positieve zin ombuigen. Uw identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bevatten uw identiteitsgegevens, die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren het navolgende aan tegen de motiveringen van de bestreden beslissingen:

“2.2.1. Eerste middel - Schending van artikel 48/4 Vreemdelingenwet

Het CGVS stelt dat verzoekers er niet in geslaagd zijn een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Terwijl verzoekers wel degelijk daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 te wachten staan, dan wel een reëel risico lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 van artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

De daden van vervolging die verzoekers boven het hoofd hangen zijn zo ernstig van aard dat zij een schending vormen van de grondrechten van de mens; minstens maken het daden van lichamelijk of geestelijk geweld uit, zulks overeenkomstig artikel 48/3, §2 Vreemdelingenwet

Deze daden van vervolging gaan uit van verscheidene sjiitische milities en richten zich tot verzoekers daar zij soennieten zijn. Sinds de val van Saddam beheersen de sjiieten feitelijk het land, minstens beheersen de hierboven vermelde sjiitische milities Bagdad, zodat ook aan de voorwaarde van artikel 48/5, §1 Vreemdelingenwet voldaan is.

De thuisregio van verzoekers beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet, in de zin dat er een situatie van willekeurig geweld heerst.

Zowel eerste verzoeker, als zijn jongere broer staan op een lijst van personen waarnaar de sjiitische militie Asa'ib Ahl Al-Haq op zoek is.

Het intern vluchtalternatief zoals bepaald in Artikel 48/5, § 3 Vreemdelingenwet binnen Irak is niet van toepassing. Verzoekers kunnen in grote delen van Irak niet terecht, daar er zich ter plaatse telkens dezelfde problematiek stelt met sjiitische milities. Zoals wel bekend zijn de andere delen van Irak in handen van de Islamitische Staat/Daesh, dan wel Koerdische milities en kunnen verzoekers evenmin uitwijken naar deze regio's.

Het CGVS toont overigens niet aan dat verzoekers in een ander gedeelte van Irak geen enkele reden voor vervolging hoeven te vrezen en geen enkel reëel risico lopen op ernstige schade en, anderzijds, dat redelijkerwijs van hen mag worden verwacht dat zij in dat deel van het land zouden verblijven.

3. BESLUIT

In hoofde van verzoekers bestaat wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art.1, A van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk.”

2.1.2. Verwerende partij bezorgt de Raad op 20 juni 2016 per drager een aanvullende nota. Deze behelst de COI Focus *“Irak: de actuele veiligheidssituatie in Bagdad”* van 20 juni 2016.

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet worden de asielaanvragen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concreet motief aanvoeren tegen de bestreden beslissingen waar deze uitgebreid motiveren inzake de ongeloofwaardigheid van de aangebrachte asielrelazen. De loutere herhaling van de als ongeloofwaardig beoordeelde feiten kan niet aangenomen worden als een nuttig verweer.

De vaststellingen in de bestreden beslissingen inzake onder meer de ongeloofwaardigheid (i) van de aanrijding waarin de eerste verzoeker zou zijn betrokken; (ii) van de verplichte rekrutering van eerste verzoeker door een sjiitische militie; (iii) inzake de brandstichting in het huis van tweede verzoeker en verzoekster; (iv) de problemen van de minderjarige zoon Salah, vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden, aangezien ze niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen.

De identiteitsstukken die werden gevoegd bij het verzoekschrift kunnen niet leiden tot een andere oordeelsvorming.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. In zoverre de verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

De Raad dient te oordelen op basis van de gegevens zoals deze blijken uit het dossier op het ogenblik van de sluiting der debatten.

Uit zowel de door verzoekers aangevoerde, de door verweerder op 20 juni 2016 neergelegde als de in het administratief dossier (map 'landeninformatie') opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad geviséerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Wel vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats. Hoewel IS de laatste maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten zeer uitzonderlijk blijven. Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins belegerd wordt door IS. Evenmin zijn er aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit. IS lijkt meer en meer onder druk te komen staan en het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad dan ook niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad. Het aantal moorden is eind 2015 wel duidelijk afgenomen en is tussen december 2015 en maart 2016 niet terug gestegen.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad. Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en –provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat de verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS